

Á bordell við Hilmarí Jan

Dúgliga man verða fríggj- að á ólavssöku, og Hilmar Jan vil ekki standa aftanfyrir hini, so hann fór í song við listini, men sum hann greiðir okkum frá í Sosialinum 3. august, var tað eitt vána upplivísi. Hann greiður seg um, at listin ikki hevur lurtat eftir tí, hann royndi at læra hana, seinast hann var í song við henni á ólavssöku í fjør.

Nú er ta so, at um tað skal verða eitt gott upplivísi at fara í song við unnustuni, so krevst at tú ber alsk til hana og vilt lata teg tøla við opnum sinni. Tú mást vera fúsar at geva teg undir hin partin, til reiðar at verða tikin á bólinum.

Hvussu er so hesin listarinnar Hilmar "Juan"? Jú, hann hevur longu undir forspælinum eina heilt greiða meining um, hvat hann vil hava og hvussu hann vil hava tað. Men listin aktar framvegis illa og tímir ikki bara at liggja á rygginum. Hon vil eisini sleppa at taka initiatív, og tað dámar elskarannum lítið. Hann gerst foyur og firtin. Hann háðar sína elskaðu og tveitir hana frá sær sum eina

brúktu tvøgu.

Hilmar Jan hevur ikki gloymt, at hann mundi fingið krakk í fjør. Aftur í ár fór hann í gongd við for-

spælið í góðari tíð. Hesaferð var tað ein samrøða við ein útvaldan lófrítsakrobat, ið ikki var blivin útvaldur, og sum millum annað førði fram, at skalt tú rópa teg listafólk, so má ein grundtreyst vera, at tú dugir at tekna.

Tað kann ver nakað um tað, men sum listafólk mást tú helst hava annað og meiri uppá hjartað enn bara at vísa fólk, hvussu pent tað er í Føroyum. Tað er sum við blaðmannayrknum: tað er ikki nóg mikið bara at duga at stava; tað, tú skrivar, skal helst hava okkurt uppá seg eisini. Júst sum við hinum – at fara í song saman: tað er ikki bara ein spurningur um teknikk.

Tann sanna listin er júst sum keisarin í ævintýrinum, sum Hilmarí Jan dámar so væl. Hon er – tá hon er best – nettup nakin. Hon hevur pilkað alt tað forlorna og pyntisjúka burtur av sær. Hon vil vera ber og ikki ballast inn í innantóma penheit.

So, betri eydna á næstu ólavssöku, Hilmar Jan. Listin – tann tølandi unnustan – biðar eftir tær við opnum ørnum. Men minst til; Ólavssökuframsýningin er onki bordell og listin ongin gleðisgenta, og kemur tú og vilt læra hana, hvussu hon skal vera og gera, so læsir hon seg saman. Hon verður svinn og kold, og hvørki tú ella hon fáa nakað gleði av samveruni.

Hugin Eide

Hvussu kann eg broyta lív mitt?

Hvussu tál eg tró við meg sjálfvan – sinnsliga javnvág og sanna livsorku?

Jú – til ber at liva eftir fjalla-prædikuni.

Ókeyps uppl:
UNIVERSAL LIFE,
Dept. 640, P.O. Box 5643,
8700 Würzburg, Germany

Bíliga til sølu

4 fabriksnýggj dekk. Stødd/slag: 195/-70 R14 T TL SB 700 ROADSTONE.

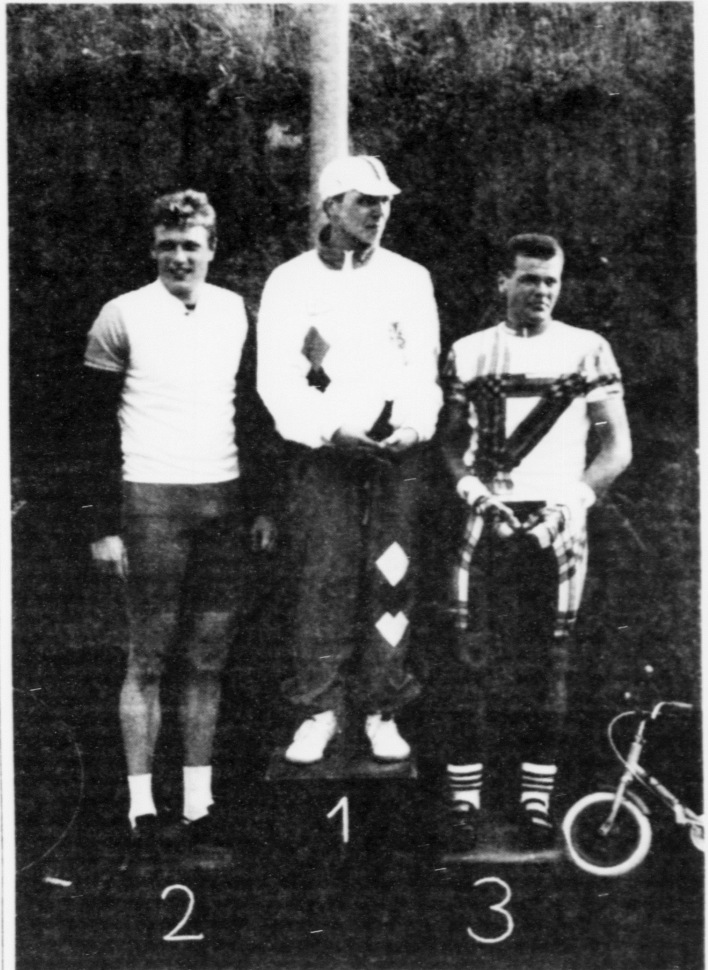
Tlf. 15136

Sláimaskina

Tielbürger T 44 127 cc/3 HK, 72 cm liggi, kann vera 97 cm, bert 4 ára gomul og sum nýggj. Til sølu fyri 1/2 pris.

Tlf. 73776 eftir kl. 19

ítróttar-sosíalúrinn ítróttar-

Triggir teir fremstu í súkkulappingini. Óvast stendur vinnarin Gunnar Dahl-Olsen, á nummar tvey-trininum stendur Jens Glerup og á nummar trý-trininum Rógvi Johansen.

Gunnar vann súkklingina

Tilsamans tíggu súkkular voru við í kappingini um føroyameistarateið í 30 km súkkling, ið Tórshavnar Súkkulufelag skipaði fyri leygardagin.

Veðrið var av tí allarbesta at skipa fyri sovorðnari kapping.

Súkklað varð frá Hálsi og inn til Kaldbaks og aftur, so bæði byrjunar- og endamálið voru á Hálsi.

Tá súkkularnir komu aft-

ur, var Gunnar Dahl-Olsen tann fremsti við tíðini 46,48 minuttir. Heitta var samstundis nýtt føroyskt met í 30 km súkkling.

Nummar tvey gjørdist Jens Glerup við tíðini 48,48 minuttir, og tjúgu sekund seinni kom triði maðurin, Rógvi Johansen, um málið við tíðini 49,08 minuttir.

Hinir sjei súkkularnir komu á mál í hesi røð: Jóhann Brend (50,36), Eyðun

Bærendsen (50,57), Absalon Hansen (51,03), Bogi Kristiansen (51,03), Óli Olsen (53,38), Tummas Jákup Thomsen (56,02) og Eyðun Poulsen (56,37).

Sum tann gløggi lesarin langt síðani hevur sæð út frá tíðunum, so høvdu Absalon Hansen og Bogi Kristiansen somu tíð, og máttu teir so stutt semjast sum frægast um setta plássið.

h.j.

→ tóktum lögum. Sum hann segði:

»Eg eri vísur í, og havi altíð verið tað, at tað er lagið sum er tað avgerandi í øllum tónasmiði, og fær á-hoyrararnar at lata oyrun upp... Eg skal íki halda fyrilestur uttan at prógva, hvat eg tosi um. Í øllum teimum »hittunum«, eg havi skrivað, hevur tað altíð verið eitt lag.

Óg tey »hittini« vóru nógv. Nógvin vinna nógv, nógvir pengar enn tann dag í dag, tí hann seldi tey fyri ein slíkk ella rættari fyri ein drykk.

Skrivaði »fyri aðrar«

Í sínum endurminningum »Dus med jazzen«, skrivaði Timmy Rosenkrantz, sáli: »Nakrir av hansara nærmastu vinum og starvsfeløgum hava sagt mær, at tað í veruleikanum var Fats, sum skrivaði tað kenda stykkið »Summertime« eftir Ger-shwin. »Á sama hátt skal tað hava verið hann, ið skrivaði McHugh's ikki

minni vælkenda »I can't give you anything but Love«, og soleiðis var tað við nógvum øðrum »evergreens«.

Í dag vita vit, at »I can't give you« er skrivað av Fats Waller. Hann er ein partur av »Ain't Misbehavin'«, »Tea for two« kundi eisini verið við, tí hann er eisini skrivaður av honum.

»Ain't Misbehavin'« fekk í 1978 tann fínasta amerikanska sjónleikaraprisin »Tony« fyri at vera tann besti sangleikurin ta árstíðina. Hann er ikki nøkur ævisøga um Fats Waller, men ein andlitsmynd, teknað í hansara lögum, ein standmynd av hesum hyldliga menniskja, myndað í dansstígum og kropsmáli. Tað er eitt nostalgiskt flash-back til eina tíð og eina forboðstíð, tá ið Fats Waller var kendur og elskaður av hvørjum barni í Harlem fyri sínar útvarpsendingar annan hvønn dag. »Ain't Misbehavin'« hevur víst, at hansara rødd í yvirfóðum týðningi enn er nýggj og spennandi.